

in o sledeči za tem grozoviti razdraženosti, ne pripoveduje, kaj je bilo temu bližnji povod in ne omenja, kako so boljarji carja v boleznih razdražili.

Iz tega je pač vidno, kako važno ulogo ima Kurbskij v ruski zgodovini in za tega delj ni čuda, da so njegovi spisi, izdani Ustrjalovim l. 1833., doživeli že tretjo izdajo in da se je, tudi za zgodovinski roman B. Fedorova moralo napraviti drugo izdanje. — n.

† **Pavel Ivanovič Melnikov.** Meseca februarja t. l. je umrl v Nižnem Novgorodu Pavel Ivanovič Melnikov, dobro znani pisatelj ruski, kateri je pisal pod pseudonimom Andreja Pečerskega. Pavel Ivanovič se je rodil l. 1819. Dopršivši študije na kazanjski univerzi, potoval je po iztočnih krajih Rusije, seznanil se je natančno z ljudskim življenjem in napósled postal uradnik v ministertvu notranjih stvari. Posebno dobro je poznal razkolništvo, katerega se je proučil iz življenja razkolnikov. Slikal je izvrstno ruske razkolnike v svojih zanimljivo pisanih romanih-kronikah „v ljesah“ in „v gorah“, katera nam predstavljata jedno celoto. V teh dveh romanih nam je popisal razkolnike tako, kakor so živeli. Koncem l. 1850. je bil začel Pavel Ivanovič izdajati časnik „Ruskij dnevnik“, kateri je donášal slike iz življenja razkolnikov. Ta list, katerega je uredoval z velikim talentom, ni imel pravega političnega programa, ampak je bil izključivo posvečen interesom Rusije. Manjši njegovi beletristični spisi so izšli v „Sovremeniku“ v „Otečestvenijeh zapiskih“ in v „Ruskem vjestniku“. Med drugim je napisal tudi „pisma o razkolu“ in „istoričeskije očerki popovšiny“.

H.

Razstava slik V. G. Perova v Petrogradu. V palači c. ruske akademije razstavljene so slike prvega ruskega genreslikarja, prerano umrlega Vasilija Perova. Perov se je porodil l. 1834. v Tobolsku v Sibiriji. Učil se je slikarstva v umetniški šoli v Moskvi, kjer je bil l. 1860. dobil prvo nagrado. L. 1866. postal je član akademije umetnosti. Bil jako plodovit umetnik; sosebno od l. 1865—1872. dovršil je najboljše slike. Njegove slike so razstavljene v dveh dvoranih akademije. Najlepše so: pokop pokojnika, učitelj risanja in lov na ptice. V njih se izrazuje globoko čuvstvo in nenavadna naravnost. Razven teh hvallijo najbolj njegovega „tamburaša“, pogovor v selu, diletanta, dohod guvernante itd. Perov je slikal tudi prizore iz ruskih povestij, od katerih se najbolj odlikujejo Pugačevci in Nikita Pustosvjat. Od portretov, katere je dovršil, vredno je opomniti portrete Majkova, Pogodina, Ostrovskega, Rubinsteina Dalja, Pisemskega itd. Njegovih slik je razstavljenih preko 100, a načrtov čez 130. In vse to je dovršil v teku 15 let! Govori se, da hoče vse te njegove slike kupiti moskovski bogatin P. M. Tretjakov, katerega galerija ima najboljše slike najnovejših ruskih slikarjev, med temi tudi mnogo Vereščaginovih. H.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji: za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld., za dijake po 4 gld. na leto.

Založniki: dr. I. Tavčar in drugovi. — Za uredništvo odgovoren: **Fr. Levce.**
Uredništvo: v Novih ulicah 5. — **Upravništvo:** na Marije Terezije cesti 5.

Tiska „Národná Tiskarna“ v Ljubljani.